

Стезя широка знань і відкриттів

Київському національному університету технологій та дизайну виповнюється **80!**

Ольга КРАСОВСЬКА,
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)

Навчальний корпус № 4

22

Олег ВОЛКОВ,
ректор КНУТД, професор,
член-кореспондент Національної
академії педагогічних наук України

Знаменитий вуз на столичному Печерську, як і багато років тому, дихає творчістю, рухає науку, живиться пізнанням, пише історію та пророкує собі майбутній розквіт. А ще пишасться відомими випускниками, з-поміж яких Михайло Воронін, Діана Дорожкіна, Андре Тан, Лілія Пустовіт, Олена Ворожбит... Зрозуміло, не лише дизайнери одягу покидають ці стіни дипломованими спецами. Ректор КНУТД Олег ВОЛКОВ (на знімку) здивував розмаїттям напрямів, які рік у рік приваблюють абітурієнтів. У чималому реєстрі спеціальностей є економічна кібернетика, комп'ютерна інженерія, фармація та ще багато чого, як на сторонній погляд, несподіваного. Та керівництво вузу переконує: профіль закладу докорінно ніколи не змінювався.

А розпочалася історія КНУТД 1 жовтня 1930 року, коли в місті одночасно відкрилися Київський політехнічний інститут шкіряної промисловості та Київський текстильний інститут. Ці навчальні заклади стали прабатьками університету технологій та дизайну. 1944 року вузи об'єдналися у Київський технологічний інститут легкої промисловості. Факти з архівних глибин, життєві сюжети мудрих педагогів, вихова-

них на кращих дореволюційних традиціях, досягнення їхніх послідовників, еволюція методів і програм навчання, піднесення сходинами рейтингів – це і не лише сконцентровано у солідних книжках, що їх видають принагідно до універсальських ювілеїв. Гортання сторінок свіжої верстки – замість наступного видання – викристалізовує теми нашої з Олегом Ігоровичем Волковим бесіди. І ректор розповідає...

Про головне завоювання

– Найістотніше те, що ми зберегли науку. А отже, залучаємо студентів до дослідницької діяльності. Вони ж бо мають чітко уявляти, що робитимуть далі. Майбутні професіонали мусять усвідомлювати, що галузь динамічно розвивається. Кількість її нових напрямів безмежна. Створюються небачені досі матеріали. А в матеріалах, до речі, тепер величезна потреба. Це вже не Радянський Союз, тож з бавовною в державі суцужно. Коноплі, льон втратили, а щоб відродити ці культури, потрібні великі кошти. Окрім того, сучасні люди дуже часто змінюють одяг. Тому й розробка нових тканин така актуальна. Додам: тканин нешкідливих!

Про держполітику безпечного одягу

– Зокрема, коли йдеться про дітей, про жодну синтетику не може бути мови. Торік разом із Міністерством освіти проводили перший конкурс шкільного одягу. У змаганнях брали участь підприємства з усієї України. Перші місця завоювали розробки нашого університету. Щоправда, там показували готові вироби, для яких використовували готові тканини... Проблема в тому, що виробникові не вигідно показувати, з чого зроблено продукцію. В такому разі потрібна державна політика. Тобто держава повинна зобов'язати виробників отримувати сертифікати в лабораторіях, які відповідають за свої результати (до речі, у нас в університеті така є). Тоді люди знатимуть, що купують.

Про деякі профільні особливості

– У нас п'ять основних факультетів. Вони – ровесники університету, хіба що спеціальності дещо по-іншому називалися. Приміром, шкіряний факультет перетворився на хіміко-технологічний. До нього додався напрям «Фармація», де готують фахівців для великих фармацевтичних підприємств. Є у КНУТД факультети інженерно-економічний, технологій легкої промисловості, технологічного обладнання та систем управління. Факультет дизайну – такий популярний серед абітурієнтів – дещо розширюємо. Тут тепер завоюють знання не лише з художнього моделювання, а й з дизайну стилю, інтер'єру та меблів, фотовідеодизайну. Нам пропонували відкрити відділення ландшафтного, але це було б природно, приміром,

Навчально-виробнича ділянка взуття

Комп'ютерний клас

Лабораторія трикотажного виробництва

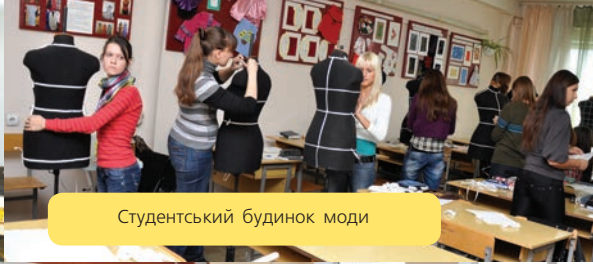
Творча майстерня факультету дизайну

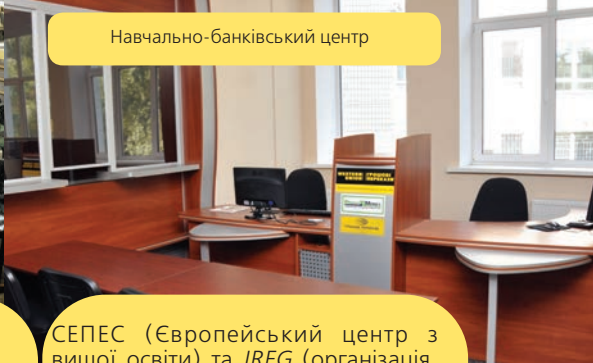
Аудиторне заняття

Музей швацького устаткування

Студентський будинок моди

Навчально-банківський центр

для аграрного університету, а не для нас. Ми традиційно тримаємося легкої промисловості. Всі керівники великих підприємств легпрому – наші випускники. Отже, зрозуміло, що ці підприємства – чудова база для практики студентів. У нас тісні зв'язки з Асоціацією підприємств легкої промисловості, з Асоціацією роботодавців. Їх задовольняє рівень підготовки наших випускників. Він, можливо, міг би бути й вищим, але тоді в аудиторіях мало б знаходитись зовсім інше обладнання. Якщо прес для теплової обробки тканин коштує 100 тисяч євро, а одна трикотажна машина – один-два мільйони євро, то на заняттях ми можемо дати про них відомості суто теоретичні... Загалом по закінченні університету роботою забезпечені понад 90 відсотків наших випускників. Зрештою, є ж ще дуже багато малих підприємств.

Про мрії

– Зміцнити матеріально-технічну базу! На тлі вузів світу ми пробуксовуємо за найголовнішим показником: фінансування. Живемо у старих спорудах, у «сараях» навчаємось. Закордонним навчальним закладам гроші теж не держава дає: їм дають змогу заробляти. Ось якби нам розв'язали руки!.. А тим часом масмо перевірку за перевіркою. Суцільний головний біль. Допомогати не бажають. Лише заважають.

Про міжовілейну дистанцію

– За п'ять років, що минули після попереднього ювілею, рейтинги нашого інституту значно вищі. У ТОП-100 найкращих вузів України посідаємо впевнене 26-те місце. Йдеться про рейтинг незалежний: узгоджений лише з Міжнародною спостережною радою від ЮНЕСКО

СЕПЕС (Європейський центр з вищої освіти) та IREG (організація, що сприяє розробці та впровадженню рейтингів у системі вищої освіти). Чому, запитаєте, ми не в першій десятці? Річ у тім, що КНУТД – порівняно невеликий галузевий вуз. На очному та заочному відділеннях тут загалом навчається 13 тисяч молодих людей. Ми не стали на загальноуніверситетські рейки – на відміну від інших колег, котрі, вважаю, від цього лише втратили. Якби ми пішли за ними, стали б звичайним невеликим політехнічним інститутом. У країні є потужні класичні вузи, науковим школам яких – сотні років. Щоб почати з ними конкурувати, треба пройти такий само шлях. Проте нам цього не потрібно: у нас є свій, 80-річний. І ми його шануємо. У нас позаду широка стежа, й попереду – така само широка.